

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 940/2015
03.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.В., због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 1715/12 од 20.04.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 390/15 од 18.08.2015. године, у седници већа одржаној 03.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 1715/12 од 20.04.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 390/15 од 18.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 1715/12 од 20.04.2015. године, окривљени Г.В. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажаности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оштећеном „С. Л.“ ДОО из с. Б. СО А. досуђен је имовинскоправни захтев као у изреци пресуде, те је окривљени обавезан да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 390/15 од 18.08.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 1715/12 од 20.04.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Г.В., адвокат В.И., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде укине те предмет врати истом суду на поновно одлучивање или да донесе пресуду којом ће побијане пресуде преиначити и

окривљеног ослободити кривице да је извршио кривично дело проневера из члана 364. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.В., адвоката В.И., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости. Поднетим захтевом је указано да по ставу одбране, суд није правилно ценио доказе и чињенице на основу којих је донео пресуду што је довело до погрешног закључка суда о кривичној одговорности окривљеног и осуђујуће уместо ослобађајуће пресуде. Овим наводима у захтеву се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП, која повреда одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, то је захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**